

Słupsk, dnia 3 czerwca 2023r.

Sygn. akt Ts 133/22

L M

ze skargi konstytucyjnej

w zakresie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy

o działaczach opozycji antykomunistycznej

oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych

Trybunał Konstytucyjny

00-918 Warszawa Al. Szucha 12A

Pismo skarżącego

W związku z otrzymanym w dniu 30.5.2023r. przez pełnomocnika skarżącego wezwaniem, skarżący przesyła w załączeniu dodatkowe pełnomocnictwo szczególne do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym z objętym pkt 1 zarządzenia z dnia 10.5.2023r. wskazaniem sprawy w związku z którą wniesiono skargę konstytucyjną wraz z 4-ma kopiami tego pełnomocnictwa, a w wykonaniu pozostałych punktów zarządzenia Sędziego Trybunału Konstytucyjnego wskazuje, wyjaśnia i przedstawia, w tym w uzupełnieniu skargi, co następuje:

(Ad. 2.) Wskazania sposobu, w który zostały naruszone przez zakwestionowany w skardze konstytucyjnej przepis wolności lub prawa skarżącego wyrażone w objętych wnioskiem skargi wzorcach konstytucyjnych, skarżący dokonał wraz z wskazaniem tych wzorców jako konstytucyjnych wolności i praw skarżącego na str. 1-3 w części I skargi, w kolejnych odnoszących się do poszczególnych wzorców konstytucyjnych punktach 1-7 (w tym podpunktach 6 a-d) tego wyszczególnienia i wskazania, w tym iż przedmiotowe wolności i prawa zostały naruszone w zakresie następujących norm Konstytucji, w tym np.:

1)-3) art. 32 i art. 64 ust. 2 w związku z art. 67 ust. 1 i art. 77 Konstytucji - przez nierówne i dyskryminujące potraktowanie w zaskarżonym przepisie (art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20.3.2015. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych) inwigilowanych pokrzywdzonych w stosunku do działających na ich szkodę sprawców - w art. 4 ust. 1 pkt 1 zaskarżonej ustawy, jako uczestniczących w ewolucyjnym przekształceniu państwa i systemu komunistycznego w ograniczonym zakresie w powstałe z tego przekształcenia w utrzymujące uprzywilejowanie i przewagę dotychczasowych elit (np. w niewybieralnych organach władzy) państwo pokomunistyczne, w którym rzeczywiście opozycyjne wobec państwa komunistycznego i sposobu jego przejścia do państwa postkomunistycznego ugrupowania polityczne uzyskały większość w Sejmie dopiero w m-cu X 2015r., stąd ustawa z dnia 20.3.2015r. mogła jeszcze uprzywilejować komunistycznych sprawców w stosunku do pokrzywdzonych przez nich inwigilowanych i represjonowanych;

4)-5) art. 31 ust. 1-3 Konstytucji - przez odebranie skarżącemu z mocą wsteczną wolności czynienia tego, co nie jest ustawą zakazane, w tym wolności i wyboru różnego uzupełniającego wobec innych postaw sposobu opozycyjnego zachowania się i oporu wobec opresyjnego totalitarnego komunistycznego państwa (w tym oporu biernego, nawet wyrażającego się podjęciem działań pozornych lub wprowadzających organy tego państwa w

błąd), jak również przez naruszenie w sposób nieproporcjonalny wszystkich wskazanych konstytucyjnych praw i wolności skarżącego, bez wymaganej dla tego w demokratycznym państwie konieczności z taksatywnie wskazanych w art. 31 ust. 3 Konstytucji przyczyn (lecz w istocie wskutek braku zaufania do przejętych z poprzedniego państwa z zaniechaniem zmiany ustroju sądów i kooptującego się do 2016r., wbrew wyrażonej w art. 4 i art. 10 ust. 1 Konstytucji zasadzie zwierzchności Narodu i równoważenia się władz, korpusu sędziów); 2), 6) i 7) art. 2 i art. 45 ust. 1 Konstytucji - przez naruszenie zasad demokratycznego państwa prawnego i sprawiedliwości, w tym niedziałania prawa wstecz i jego określoności oraz proporcjonalności, jak również prawa do sprawiedliwego merytorycznie rozpatrzenia jego sprawy przez właściwy i bezstronny sąd, w tym kształtowany zgodnie z zasadą równego dostępu obywateli do służby publicznej i z decydującym udziałem ich przedstawicieli zrównoważony w ten sposób są powszechny z odpowiednim udziałem społeczeństwa (ławników) w jego procedowaniu (sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości), jak też naruszenie przez nierówne i dyskryminujące pokrzywdzonych w stosunku do sprawców potraktowanie, z odmówieniem skarżącemu przysługujących mu konstytucyjnych wolności i praw oraz należnego skarżącemu statusu osoby represjonowanej, a zarazem przyrodzonej i niezbywalnej godności człowieka.

(Ad.3.) Stosunkowo obszernego, jak na możliwości będącego zwykłym nieuprzywilejowanym obywatelem (w tym schorowanym emerytem, o niewielkiej emeryturze zbliżonej do najniższej emerytury) uzasadnienia zarzutów niezgodności zakwestionowanego przepisu z wolnościami lub prawami skarżącego, skarżący dokonał wraz z przywołaniem wypowiedzi doktryny na str. 3-11 w części II skargi konstytucyjnej, nie obejmując tym uzasadnieniem jedynie godności, o której mowa w otwierającym rozdział II Konstytucji art. 30, wskazującym iż przyrodzona i niezbywalna oraz nienaruszalna godność człowieka, której poszanowanie i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych, stanowi źródło wolności i praw człowieka i obywatela. W tym zakresie można więc dodać, iż jak zauważa się w doktrynie: „ustrojodawca uczynił z godności płaszczyznę odniesienia do systemu wartości, wokół którego zbudowano Konstytucję, a zarazem fundament całego porządku prawnego ... Będąc źródłem praw i wolności, pojęcie godności determinuje sposób ich rozumienia i urzeczywistnienia przez państwo. W konsekwencji wszelkie działania publiczne ... nie mogą prowadzić do tworzenia sytuacji prawnych lub faktycznych odbierających jednostce poczucie godności”. [Prof. dr hab. Bogusław Banaszak w komentarzu do art. 30 Konstytucji 2 wydanie Wydawnictwo C.H. Beck W-wa 2012r. str. 211.]

W tym też zakresie zdaniem skarżącego stwierdzić trzeba, że sytuacja, w której osoby będące funkcjonariuszami, żołnierzami lub pracownikami aparatu bezpieczeństwa komunistycznego państwa, które uczestniczyły przekształceniu tego państwa (w istocie z wskazanych powyżej przyczyn państwo postkomunistyczne), inwigilujące i represjonujące środowiska opozycyjne wobec tego państwa, są przez przepisy zaskarżonej ustawy traktowane lepiej niż osoby przez nich inwigilowane i represjonowane, odbiera właśnie poczucie godności osób takich jak skarżący i godności tej urąga, w tym jeżeli uwzględnić, że to od funkcjonariuszy służb bezpieczeństwa komunistycznego państwa zależało czyje (kogo dotyczące) dokumenty zostały zachowane bądź usunięte, a niektórzy (jak np. rozwiązująca pierwszy wybrany w wolnych wyborach parlament osoba o kryptonimie „Bolek”) mogli nawet sami te dokumenty i pokwitowania należności za współpracę usunąć.

(Ad. 4.) W zakresie przedstawienia stanu faktycznego, skarżący dokonując tego przedstawienia na str. 11 i 12 w części III skargi konstytucyjnej wskazał; iż stan faktyczny sprawy został przedstawiony i ustalony w uzasadnieniu decyzji Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej z dnia .1 i .2.2018r. oraz w uzasadnieniu wyroków sądów administracyjnych I i II instancji, których kopie załączono do skargi konstytucyjnej, a także, iż decyzja Prezes Instytutu Pamięci Narodowej zamknęła skarżącemu drogę do potwierdzenia statusu skarżącego, jako działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych, pomimo iż poza tym (tj. poza przesłanką negatywną, w postaci zachowania dokumentów dotyczących inwigilacji skarżącego przez funkcjonariuszy Wojsk Ochrony Pogranicza, przedstawioną w uzasadnieniach decyzji administracyjnych Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej z dnia .1 i .2.2018r. na str. 2 w ustępach o identycznej treści zaczynających się od wyrazów: „W wyniku przeprowadzonej kwerendy w zasobie archiwalnym Instytutu Pamięci Narodowej odnaleziono dokumenty dotyczące Pana L M ...”, a kończących się wyrazami: „W teczce znajduje się także informacja ... podpisana pseudonimem ... dotycząca osoby, do której rozpracowania został pozyskany jako kontakt operacyjny”, powtórzonych dosłownie na str. 2 uzasadnienia wyroku Sądu Administracyjnego I instancji z .8.2018r. i z b. nieznacznymi zmianami na str. 2 i 3 w uzasadnieniu wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego, do których to dokumentów skarżący odniósł się w przytoczonym w decyzji z .2.2018r. wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy: „że ta informacja była tylko potwierdzeniem faktów ogólnie znanych”, a skarżący: „nie stawiał się na wyznaczone spotkanie”) skarżący spełnia warunki wymagane do uzyskania będącego przedmiotem postępowania statusu, w tym ze względu na jego działalność opozycyjną i antykomunistyczną przedstawioną w notatce encyklopedycznej w wydanej przez Instytut Pamięci Narodowej: „Encyklopedii Solidarności Opozycja w PRL 1976-1989”, z dokonaną oceną związanych z jego inwigilacją materiałów: „... zarejestrowany przez Wydz. II Bałtyckiej Brygady WOP ..., według zachowanych materiałów współpracy nie podjął”. Przeszkodą są bowiem związane z inwigilacją skarżącego w 1972r. przez funkcjonariuszy Wojsk Ochrony Pogranicza dokumenty i materiały, o których mowa.

Natomiast w uzupełnieniu przedstawienia stanu faktycznego skarżący jeszcze doda, że w odczuciu zwykłych obywateli, obowiązanych wówczas do powszechnej służby wojskowej, kontakty z organami Ludowego Wojska Polskiego, w tym na obszarze tzw. Ziemi Odzyskanych Wojsk Ochrony Pogranicza, były nie tylko nieuniknione, ale też żołnierze i funkcjonariusze wojskowi nie byli postrzegani przez zwykłych obywateli, w tym nastawionych opozycyjnie wobec komunistycznego i totalitarnego państwa, gorzej niż inni jego funkcjonariusze np. funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej, Prokuratury i sądów, czy organów administracji państwowej, jak również funkcjonariusze i członkowie kierowniczej w tym państwie totalitarnej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, czy koncesjonowanych współdziałających z nią stronnictw, lecz może i nawet lepiej, gdyż zadaniem wojska była ochrona zmienionych nowo uzyskanych i jeszcze nie przez wszystkich uznawanych granic zamieszkiwanego przez Naród Polski państwa.

Załączniki:

- 1) pełnomocnictwo szczególne z wskazaniem sprawy w związku z którą złożono skargę;
- 2) cztery kopie niniejszego pisma i załącznika nr 1.

.....

.....